

Vogelreis Georgië

4 mei 2019 t/m 11 mei 2019 Bart ter Beek

Algemeen

Vervoer

Vliegen: Vanaf Schiphol gaat er (gelukkig) tegenwoordig rechtstreeks een vlucht naar Tblisi. De vlucht duurt ongeveer 4,5 tot 5 uur. Nadeel is wel dat er slechts 1 vlucht in de week gaat. We zaten dus vast aan exact een week vogels kijken. Dagje of wat langer is geen optie. Retourtje kostte ons ongeveer 300 euro pp.

Auto: Geboekt in Nederland bij Rentalcars. Ruime comfortabele 4-deurs Koreaan. We hebben uit kostenbesparend oogpunt geen 4 wd gehuurd. Achteraf heb ik hier wel spijt van. De balie van Rentalcars is aanwezig in de aankomsthal. De auto stond op loopafstand. Totale kosten: 366 euro.

De wegen in Georgië zijn over het algemeen slecht. Sommige locaties die we graag hadden willen bezoeken konden door ons niet bereikt worden. Alleen met 4 wd waren die te doen.

Hotels

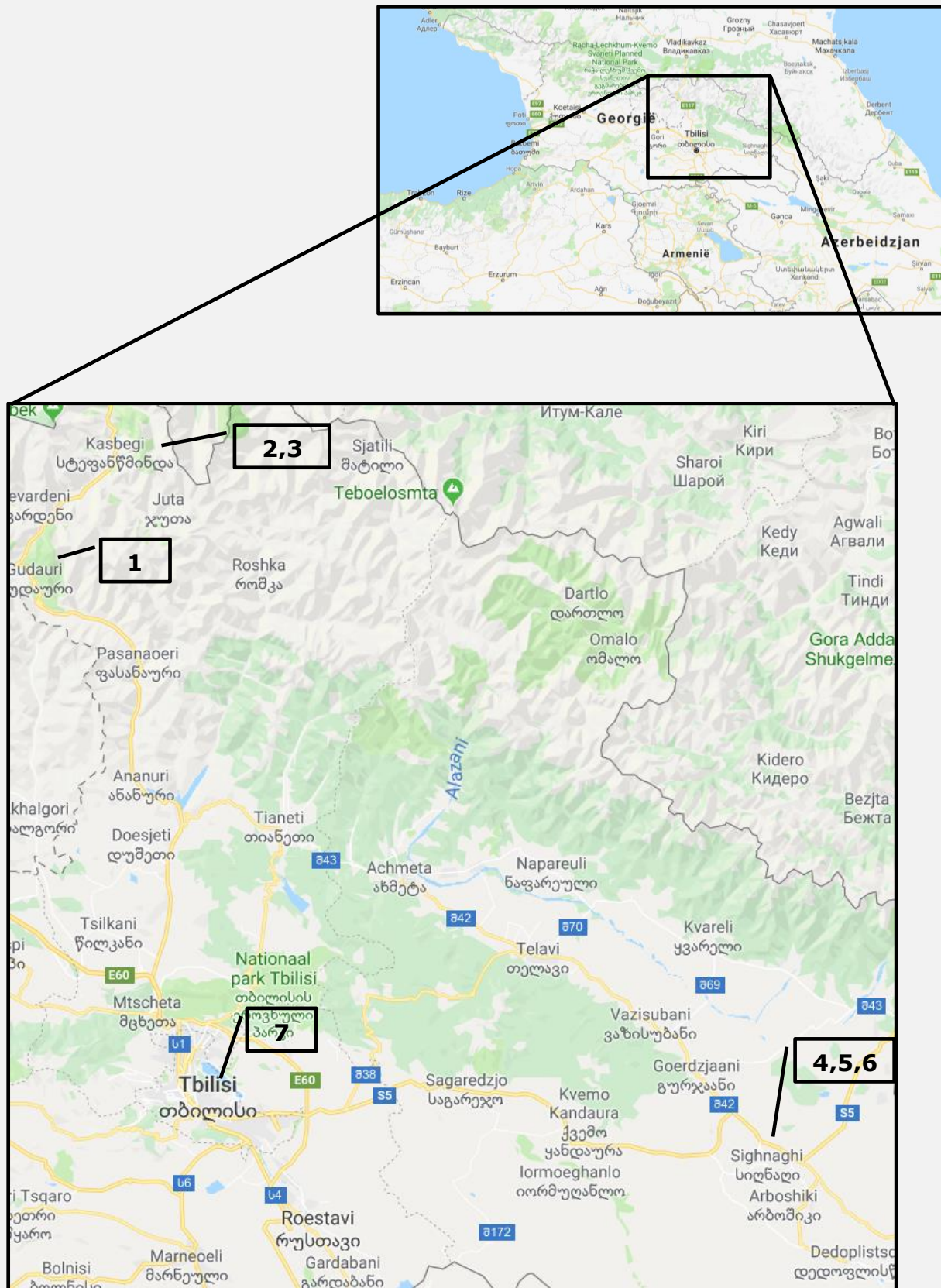
De hotels waar we geslapen hebben waren bijzonder netjes. Meeste hotels hebben we in Nederland geboekt. De kosten waren laag. Signaghi vond ik een wat minder goede uitvalsbasis om Oost Georgië te bekijken. Het dorpje ligt hoog op een heuvel in het verder vrij vlakke landschap. Een oude vestingstad en een mooie toeristische attractie maar het kostte vrij veel kostbare tijd om boven/beneden te komen.

Per persoon waren we in totaal (!) nog geen 100 euro kwijt voor de hele week.

Overig

- Georgië valt niet binnen de Europabundel van de (meeste) internetproviders. Internet gebruik, buiten wifi om, was bijzonder kostbaar.
- Om deze reden is ook aan te bevelen een auto met navigatie te nemen.
- Eten in Georgië werd door ons bijzonder smakelijk gevonden. Lang niet overal hebben ze westerse gerechten maar de traditionele Georgische keuken was prima.
- Handschoenen en muts mee. In de bergen kan het ook in mei nog bijzonder fris zijn.
- Onze Nederlandse bankpassen werden bijna overal geaccepteerd.
- Totale kosten van de reis: 750 euro pp.

Route

Nummers verwijzen naar de aankomstdag op de plek van overnachting.

4 mei

Het is alweer veel te lang geleden dat we een vogelreis hebben gemaakt. Maar vandaag mogen we weer! Dit keer echter niet met ons vieren, maar drieën. Nico blijft in Zweden.

Om half 7 in Hengelo op het perron, Martin neemt afscheid van zijn Tammie en ik van Isabelle en iets meer dan 2 uur later, mooi op tijd, zin we op Schiphol. Zelfs Lieuwe is mooi op tijd. Het inchecken verloopt soepel en tegen 11 uur, 20 minuten

later dan gepland, hangen we in de lucht op weg naar Tblisi. Het betreft een rechtstreekse vlucht waardoor we in slecht 4,5 uur op Tblisi airport aan zullen komen. Maar eerst wacht ons nog 4,5 uur zitten op veel te kleine plekken in een wat krakkemikkig vliegtuig ("Stewardess er komt vocht achter de nooddeur vandaan". Stewardess: "ooh dat. Let daar maar niet op dat is altijd zo) zonder enig vermaak. Gelukkig heb ik mijn tablet bij mij waarop ik een Netflix serie heb gedownload.

Aangezien het in Georgië 2 uur later is dan bij ons raakt het toestel om 17:00 uur plaatselijke tijd de landingsbaan. Toch wel enigszins geradbraakt stappen we uit het vliegtuig, worden kritisch bij de douane gecheckt en halen vervolgens onze tassen op. Avis autoverhuur is in de aankomsthal

van het vliegveld gevestigd en een vriendelijke jonge baliemedewerker begeleidt ons naar de auto. De eerste stadsvogels als spreeuw en ekster worden gezien terwijl het hard begint te regenen. De baliemedewerker probeert de auto te starten maar blijkbaar heeft hij nog nooit eerder in een auto gereden. Hij vraagt ons achter het stuur plaats te nemen en de auto te starten. Vrij apart. Maar het starten lukt ons zonder probleem en even later gaan we op weg.

Wel even schrikken dat we hier geen wifi of een andere vorm van digitale navigatie hebben. Gebruikmaken van ouderwets kaartmateriaal dus. In de stromende regen en in het chaotische verkeer is het een hele tour de weg naar Kazbegi te vinden. Martin zit achterin en heeft wat meer tijd om om zich heen te kijken. In een boom langs de kant van de weg ziet hij een palmtortel.

Sommige stukken rijden we 100 dan weer 15 km p/uur omdat de weg eruit ligt. Eenmaal buiten Tblisi wordt het een stuk rustiger op de weg, maar het blijft stort regenen. Vogels worden bijna niet gezien en het wordt al langzaam donker. De weg naar Kazbegi voert noordelijk de bergen in. Langs de kant van de weg

veel honden en op de weg zeer langzaam rijdende oude vrachtwagens met grote wolken zwarte uitlaatgassen. Inhalen is gevaarlijk, maar als we dat niet doen schiet het helemaal niet op. Tegen 21:00 uur is het helemaal donker. Langzaam stijgen we verder.

Er staan hier 100-en vrachtwagens stil aan de zijkant van de weg. Geen idee waarom, maar we kunnen er langsheen rijden. Even verderop rijden we door een behoorlijk modern ogend ski-dorp. Zo hoog zitten we dus al. Toch wel apart, overall reclame en verlichting, maar het dorp lijkt verder verlaten. Als we het dorp uitrijden staat er een politiewagen haaks op de weg. We willen er voorbij, want onze eindbestemming ligt 25 km verderop, maar we worden tegengehouden. De agent geeft aan dat de pas waar we overheen moeten dicht gesneeuwd is. Niet verder dus! Als we om ons heen kijken zien we overal,

voornamelijk Russische, auto's staan. De bestuurders gaan in hun auto de nacht doorbrengen.

We zijn allemaal brak van de reis en hier hebben we echt geen zin in! Wat een drama. Terug naar Tblisi is 2,5 uur en klinkt ook niet bepaald aantrekkelijk. Wat nu? De eerste kennismaking met Georgië verloopt stroef. Hopelijk is in het ski-dorp nog een hotel open. De eerste hotels waar we aankloppen zijn gesloten, maar iets verderop brand toch licht. Als ik aanbel wordt er open gedaan en de dame die de deur opent geeft aan dat ze voor ons een kamer heeft! Dat is toch wel verrassend, vooral wanneer deze ook nog goed betaalbaar en erg netjes blijkt te zijn. De keuken is ook nog open. In het knusse restaurantje treffen we andere Nederlandse vogelaars. Ook zij zijn hier gestrand. Hopen dat de pas morgenvroeg open is. Maar eerst lekker naar bed.

5 mei

Rond half 7 eruit. Ik heb heerlijk geslapen, de anderen klagen over gesnurk. In Nederland is het half 5. We moeten nog even wennen aan het nieuwe ritme, maar we hebben zin in de dag en blijven dan ook niet liggen. Rond half 8 staat het ontbijt

Roek

worden: alpenkraaien. Net voordat we het hotel in lopen vliegt een klein vogeltje over ons heen en landt in een boom. Het laat zich even kort bekijken, gelukkig lang genoeg om te kunnen zien dat het een roodvoorhoofdkanarie betreft!

Prima ontbeten en nieuwtjes uitgewisseld met de Nederlandse groep die ook in de vroege ochtend een rondje heeft gemaakt. De pas is nog steeds dicht, geven zij aan. Als we de tas in hebben gepakt en betaald hebben wagen we het er toch op. De rij auto's die er gisteren nog stond is nu weg evenals de politieauto die de weg blokkeerde.

De pas is open!

klaar dus eerst maar even een rondje rond het hotel. Als we naar buiten lopen geeft de hoteleigenaar aan dat het vannacht niet veel geregend / gesneeuwd heeft, maar dat de pas nog steeds afgesloten is.

De verwachting is wel dat deze in de loop van de ochtend open gaat. Eenmaal buiten ziet het er al een stuk vriendelijker uit al miezert het af en toe wel een beetje. De bergen die gisteren in het donker en door het dikke wolkenpak aan het zicht onttrokken waren zijn nu wel te zien. Prachtige view met iets hoger dan waar we nu zijn al dikke pakken sneeuw. Op een lantaarnpaal tegenover het hotel zit een roek te krassen. Onder uit het dalletje klinkt een afwijkende tjiftjaf. Het blijkt een kaukasische bergtjiftjaf. Zo ongeveer de eerste vogel die we horen en direct een nieuwe levenssoort. Dat begint goed. Verder enkele "Nederlandse" soorten als merel, winterkoning en putter. Een tweetal kraaiachtige vogels vliegt over. Als ze roepen kunnen ze wat makkelijker op naam gebracht

We willen snel de pas over maar het schiet voor geen meter op; een lange stoet auto's en vrachtwagen rijdt langzaam voor ons uit. Maar ook met deze snelheid is het oppassen geblazen. De weg is vrijgemaakt van sneeuw, maar een slecht wegdek met grote gaten maakt het gevaarlijk. De tunnels waar we doorheen gaan zijn niet verlicht en soms staan we bijna haaks op de weg om de diepe gaten te kunnen ontwijken. Boven op de pas is de wereld wit. Hier ligt een grote parkeerplaats en we besluiten de auto even te parkeren. De eerste vogels die we zien zijn waterpiepers. Overal hoor en zie je deze. Daarnaast een overvliegende steppebuizerd en een tweetal torenvalken. De turkse fraters die hier wel eens gemeld worden zien we helaas niet. We haken de auto aan in de lange stoet voor de laatste kilometers naar Kazbegi. Het is wel spectaculair. Rondom ons heen meters hoge sneeuwwallen.

Na een uurtje zien we Kazbegi liggen. Ons hotelletje ligt helemaal aan de rand van het dorp en aan het einde van een slechte en onverharde weg. Het hotelletje zelf is echter

prima en de gastheer en gastvrouw zijn bijzonder vriendelijk. Vanuit ons hotel zien we de witte toppen van het Kaukasus gebergte.

Net achter ons hotel begint een verharde weg naar het klooster Ioane Natlismcemli. Rondom deze weg worden de soorten gemeld waarvoor we hier gekomen zijn. Kaukasisch berg- en korhoen, grote roodmus en witkruinroodstaart. De eerste paar 100 meters zien we meerdere beflijsters. Deze zijn hier

bijzonder talrijk. Ook loopt er weer een tapuit aan de kant van de weg. Tot nu hebben we meerdere tapuiten gezien, maar helaas geen andere soort dan de tapuit die we uit Nederland kennen. In het dennenbos links van ons zien we enkele kleine vogels vliegen en we horen een zwarte mees.

Grote roodmus

Dit moet echter maar even wachten want het bosje van lage struiken aan de rechterkant van de weg trekt meer onze aandacht. Tegen de hellingen erachter worden namelijk geregeld de twee hoendersoorten gemeld. Als we tussen de struiken lopen opnieuw meerdere beflijsters en een korte flits van een witkruinroodstaart. Hij vliegt van mij af, maar het is zo'n kenmerkend beest dat er geen twijfel over mogelijk is. Tjonge dat is snel! Zo ongeveer 1 van de eerste vogels hier in Kazbegi. In de 10 minuten die hier op volgen zien Lieuwe en Martin deze ook. En even later ook een paartje grote roodmus. Wat een fantastisch mooie vogel. Dat begint lekker. En dit op zo'n 500 meter van ons hotel!

We weten niet waar we moeten kijken! Ook de kaukasische bergtjiftjaf horen en zien we hier meerdere keren en meer "normale" soorten als grasmus, kneu en, zoals zo ongeveer overal hier in de bergen, de waterpieper. De hoenders op de bergen zien en horen we helaas niet.

We lopen terug en ik loop even het dennenbosje in. Martin en Lieuwe lopen een stukje het pad omhoog en speuren de helling af. Zij zien ons eerste Georgische zoogdier. Een vos. Ook zien ze twee alpenheggenmussen. Op het veldje tussen hen en mij in zingt een rode

rotslijster uitbundig. De piepers die er voor lopen blijken roodkeelpiepers te zijn. Toch een soort die we niet vaak zullen tegenkomen. In het bos continue geritsel en geklapwiek. Het duurt even voordat ik ze in beeld heb. Het blijken een 20-tal rotsduiven te zijn. Daarnaast enkele eekhoorns. In eerste instantie denk ik aan Kaukasische eekhoorns, maar uiteindelijk houden we het toch op gewone eekhoorns. Als ik het bos

uitkom vliegt er voor mij een ortolaan in een boompje. Ik kan er een wat onscherpe foto van maken waarna deze weer doorvliegt. De roodkopkanaries geven me ook geen tijd ze fatsoenlijk op de foto te krijgen. Niets anders dan bewijsplaatjes. Martin hoort ook nog de diagnostische roep van het kaukasische berghoen! We gaan er van uit dat we de aankomende 1,5 dag deze soort nog wel beter zullen

zien en horen, maar toch goed deze alvast in de pocket te hebben. We zijn er slechts een paar uur, maar we hebben toch al een mooi lijstje met een paar dikke soorten. We kunnen achter het dorpje de rivier zien liggen. Wanneer we met onze telescoop hier overheen kijken vallen de witte puntjes aan de oever op. Grote en kleine zilverreigers? De afstand is wat te groot om er zeker van te zijn.

We halen wat brood en beleg en rijden door naar de rivier om te eten en direct de reigers van wat dichterbij te bekijken. Eenmaal uit de auto moeten we eerst een paardenweitje over waarna we onze telescopen opzetten. Onder ons een 5 meter diepe steile wand met stilstaand water en struiken. Iets verder westelijk wijken de struiken en is er alleen nog maar plaats voor de snel stromende rivier en rotsen.

Daarachter hoge bergen met witte toppen. Een werkelijk prachtige plek. Niet naar links en rechts kijken, want de zooi wordt hier nog niet zo netjes opgeruimd. Tussen de struiken door zien we de reigers staan. Inderdaad 2 kleine en 2 grote zilverreigers. Onder ons in de struiken wemelt het van de vogels. Ze zijn zich blijkbaar niet bewust dat wij vlak bij ze staan. We zien onder ons een paartje grauwe klauwieren, grote gele kwikstaart, noorse nachtegaal, tjiftjaf, waterpieper en gekraagde roodstaart. Naast ons in het paardenweitje een paapje en een hop. Terwijl in het rivierdal de roofvogeltrek op gang komt. De hele ochtend was er een waterig zonnetje aanwezig en af toe motregende het zelfs, maar nu voor het eerst sinds een dikke dag; thermiek! De

roofvogels en gieren komen direct los. Met name wespddieven. Zo'n 50 glijden richting Rusland. Met af toe een zwarte wouw en steppebuizerd. Ook een havik vliegt voorbij. De vele valse gieren die we zien lijken niet op trek, maar broeden vermoedelijk in de bergen rondom. Dan even kort een gier met een afwijkend silhouet. Hij glijdt weer achter de bergkam maar komt gelukkig weer te voorschijn. Een lammergier! Een van onze wenssoorten. Niet dat je hiervoor naar Georgië komt, maar op onze vogelreizen misten we deze soort nog. Inmiddels is het al 16:00 uur geweest. We willen nog even naar een andere plek. Als we teruglopen zien we nog een wolk alpenkraaien. Het is moeilijk tellen maar we schatten het op een 40-tal.

Alpenkraaien

Naast de hoofdweg door Kazbegi zijn er niet zoveel verharde wegen. We hebben niet echt een doel, maar pakken 1 van de weinige overige verharde wegen. De weg loopt naar het plaatsje Sno. Vlak achter het plaatsje houdt ook deze verharde weg op. Bij de rivier zetten we onze auto stil. Een steppebuizerd vliegt over. De rivier heeft een bosgebiedje en weide onder water gezet. Op het water tussen de bomen een wilde eend en zomertaling. Ik loop over de dijk parallel aan de rivier. Op het uiteinde van een duiker zit een jonge Kaukasische waterspreeuw. Zijn ouders zitten niet ver weg en zijn

niet blij met mijn aanwezigheid. Ik loop snel door. Iets voorbij de bocht staat tussen de bomen en het water een houten vakantiewoning op zo ongeveer het enige droge plekje in de bedding. Rondom de woning staan wat bomen en struiken. Ik verlaat het dijkje om de bosjes rondom de woning even te gaan bekijken. Vlak bij de houten woning vliegt een witkruinroodstaart wat dieper een struik in. En dan nog 1 en nog 1. Ik tel er zo snel een stuk of 8! Overal witte oplichtende vlekken in de struiken. Bizar. En ook hier, naast de witkruinen, enkele grote roodmussen.

Witkruinroodstaarten

Ik probeer er wat foto's van te maken maar ze blijken behoorlijk schuw. Lieuwe en Martin komen even later aanlopen en bekijken het schouwspel ook geruime tijd. Eenmaal terug op de dijk horen we een hoen op de berghelling roepen. We kunnen er echter niets van maken. Er vliegen enkele bijeneters over en ook een arendbuizerd, maar het lukt ons niet de vogel van de opmerkelijke roep op naam te brengen. Erg irritant. Ook hier is er nog wat van de wespddieven trek te merken. Er glijden er zo'n dertig over. En ook hier weer een lammergier. We lopen weer terug naar de auto. Het is inmiddels ongeveer 18:00 uur. Vlak voor ons

laat een grijze gors zich nog even mooi bekijken.

Rond 19:00 uur zijn we bij ons hotel waar we willen gaan eten. Een menukaart hebben ze niet geeft de vriendelijke dame aan. We kunnen gaan zitten en mogen ons laten verrassen. Alle producten zijn lokaal en op traditionele wijze door oma klaar gemaakt. Wat volgt is een vriendelijke dame die tussen de keuken en onze tafel heen en weer blijft lopen. De ene na de andere lading wordt voorgezet. Zelfs Martin is op een gegeven moment bomvol. Maar het smaakt heerlijk! Na een paar biertjes duiken we mooi op tijd het bed in. Morgen om 7:00 uur staat het ontbijt weer klaar.

6 mei

Prima geslapen en stipt 7 uur zitten we aan het ontbijt. Aankomende dagen gaan we wat eerder uit bed, want het is al lang licht. Ook nu laten we ons verrassen en ook nu komt er een berg eten naar ons tafeltje. Ik hou het vol tot de laatste lading. Deze bestaat uit een soort gedraaide zachte pasta deegtorentjes; khinkali genaamd. 5 krijgt ieders er. In tegenstelling tot de rest van het ontbijt vind ik dit werkelijk niet te

eten. Uit beleefdheid eet ik er nog drie op, maar dan komt mijn maag in opstand. De hoogste tijd om de kok te bedanken en achter de vogels aan te gaan.

We rijden opnieuw naar het klooster Ioane Natlismcemli achter ons hotel. Iets voorbij het klooster stopt de weg en hier heb je een prachtig uitzicht op een kloof met daarachter de hoge bergen.

We zijn niet de enige vogelaars hier. Net als overal rond Kazbegi kom je vogelaars tegen. Meestal Nederlanders maar ook Belgen, Engelsen en Denen. Wel handig om gegevens uit te wisselen. De vogelaars bij de kloof wijzen ons de plek aan waar 2 Kaukasische berghoenders zijn gezien. Niet veel later horen we deze roepen, maar zien lukt niet. We hebben handschoenen aan en als ik aan de

andere kant van het dal de zon zie schijnen loop ik daar maar naar toe. Even warm worden. Maar meer dan enkele goudhanen en een langsvliegende steppebuizerd levert dat niet op. Martin en Lieuwe komen inmiddels ook weer naar beneden lopen. Het wachten heeft voor hen geloond. Zij hebben de Kaukasische berghoenders mooi gezien. Lieuwe probeert ze voor mij nog vanaf de parkeerplaats

te vinden. En na enige tijd zoeken lukt het hem ook nog! Ik zie er twee tussen de rotsblokken rondhoppert. Nu alleen het Kaukasisch korhoen nog! We komen langs de plek waar we gisteren begonnen en onder andere de witkruinroodstaart zagen.

Rouwmantel

Aan de andere kant van het dorp loopt een weggetje naar de "Drievuldigheidskerk van Gergetie" een prachtig gelegen maar helaas zeer toeristische plek. Maar ook hier worden geregeld leuke soorten genoemd. Halverwege het kerkje zetten we de auto bij een bos neer. Bijzondere soorten zien we niet, maar we kunnen onze lijst wel mooi aanvullen met een aantal nieuwe soorten. Soorten die we de rest van de reis niet meer zullen zien; goudvink, fitis en kortsnavelboomkruiper. Daarnaast opnieuw een Kaukasische bergtjiftjaf en een Kaukasische ondersoort van de gaai met zijn bijzondere zwarte petje. Ook veel rouwmantels hier. Iets verderop bij het kerkje is het op vogelgebied bijzonder karig. Snel een

Ook hier weer vogelaars. Zij hebben de korhoenders net nog gezien maar ook na geruime tijd wachten en speuren krijgen we ze niet in beeld. Wel vliegt er nog een slechtvalk en enkele alpenkauwen over.

Scharrelaar

paar plaatjes schieten van zwerfhonden en het kerkje en weer terug naar beneden. Eerst de auto nog proberen te draaien. Door de grote hoeveelheid sneeuw langs de kant van de weg en het vele verkeer is dit nog een hele kluit. Vlak voor we weer in het dorp komen zetten we nog even de auto langs de kant van de weg en lopen tussen de struiken parallel aan een rivier. Het is voor het eerst donders warm. Maar de vogels doen het goed. Een vale braamsluiper en grijze gors laten zich even zien en vale gieren en rotszwaluwen vliegen over. In één keer vliegt er een blauwe flits over. Iets verder op gaat deze zitten. Een scharrelaar! In het laagland hadden we deze verwacht, maar hier worden ze toch zelden gemeld.

Na deze toch wel onverwachte waarneming halen we brood en beleg. We rijden richting de Russische grens door een spectaculaire kloof en zoeken hier een plek om de auto ergens te parkeren. Uiteindelijk vinden we

deze. Aan weerszijden steile hoge bergen en net onder ons een rivier. Bij de rivier zit een paartje Aziatische roodborsttapuiten. Richting Rusland glijdt een vale gier. Verder blijft het stil maar het prachtige landschap compenseert dit ruimschoots.

Staartmees

Het einde van de dag nadert alweer. We gaan nog even langs de vuilnisbelt in Kazbegi. We hadden van een andere groep vogelaars gehoord dat ze hier een oostelijke blonde tapuit hadden gezien. Boven de berg afval een 10-tal kibbelende raven en een zwarte wouw. Een staartmees met een vuilwitkopje

bouwt aan haar nest. We zien ook nog een paapje en steppebuizerd. De oostelijke blonde tapuit zien we niet. In de auto en nog snel even naar de plek waar eerder vandaag het Kaukasisch korhoen is gezien. Maar ook nu blijft onze zoektocht zonder resultaat. Wel weer een witkruinroodstaart. Morgen

vertrekken we uit Kazbegi en we missen het Kaukasisch korhoen nog! Toch wel een van de hoofdsoorten voor ons en veel andere vogelaars die naar Kazbegi komen. Morgen dus maar extra vroeg op.

We laten ons dit keer niet volproppen in het hotel, maar kiezen een

restaurantje in het centrum voor het avondmaal. We gaan eerst buiten zitten. Maar het koelt snel af. Voordat we het eten krijgen zitten we al behaaglijk binnen. Het eten smaakt weer prima. Enkele biertjes naar binnen en op tijd naar bed.

7 mei

Voor 6 uur gaat de wekker al af. Snel naar de korhoenders denken we. Maar een Rus heeft zijn auto zo strak achter die van ons geparkeerd dat we er niet uit kunnen. Bijzonder irritant! We willen er toch wel graag uit en via de eigenaar van het hotel wordt de Rus opgetrommeld die morrend aan komt waggelen en zijn auto weg zet. Eigen schuld. Hopelijk iets meer bewust van het feit dat er ook nog andere mensen rond lopen. 5 minuten later zijn we al bij de plek waar het moet gebeuren. Er zingen enkele gewone roodmussen. Ook nu

staan er al wat vogelaars. Denen dit keer. Ze wijzen ons de plek aan waar ze de vogels zien. En jawel, op de helling enkele baltsende Kaukasische korhoenmannen! Ze lopen op elkaar af en probeer met sprongen elkaar te imponeren. Er loopt 1 vrouwtje tussen die moeilijk lijkt te kunnen kiezen. Aan de andere kant van de helling ook nog drie Kaukasische berghoenders. Prachtig mooi! Om half 8 zitten we voldaan aan ons ontbijt. De vier doelsoorten hebben we op de valreep allemaal gezien.

Witkruinroodstaart

Oosterse zwarte roodstaart

Waterspreeuw (juv)

Roodmus

Kaukasische bergtjftjaf

Beflijster

Het is 350 km reizen naar onze volgende bestemming; Signagi. We kunnen er de hele dag over doen en hebben een route langs enkele stuwmeren en andere waterpartijen uitgestippeld. Niet de meest snelle route, maar wel eentje waarbij we hopen nog wat leuke soorten te zien. Maar eerst over de bergkam. Na een

klein half uurtje zijn we er. Zonnebril op, want met de zon en enorme hoeveelheid sneeuw is het hier letterlijk oogverblindend. Er worden hier geregeld Turkse fraters gemeld. Als we even zoeken zien wij inderdaad twee Turkse fraters op de weggeleiding zitten.

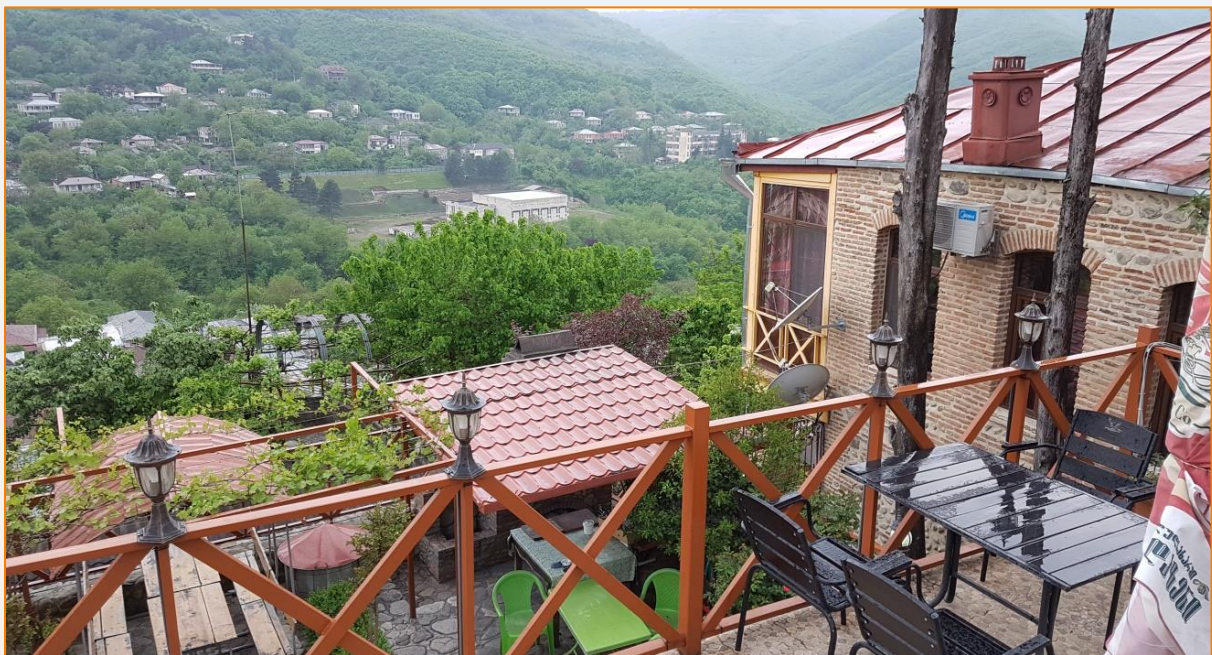

Vanaf nu gaan we dalen. We stappen onderweg enkele keren uit, zien vogels als grauwe klauwier, gekraagde roodstraat en zwartkop maar interessante soorten levert het niet op. Wel zingen overal nachtegalen en de omgeving is prachtig. We rijden langs het stuwmeer bij Annanuri. Hier zijn in het verleden leuke waarnemingen

gedaan, maar het immense stuwmeer is tijdens ons bezoek teleurstellend leeg. Er op of er boven geen enkele vogel! Dan maar binnendoor naar het stuwmeer bij Sioni. Bij sommige in potentie interessante gebieden rijden we wat rustiger. Zo horen we een boomleeuwerik jubelen en een grauwe gors zingen. Via Sioni kun je

prachtig over het stuwmeer kijken. Maar helaas, net als bij Annanuri, is ook deze helemaal verlaten. Zelfs geen fuut of wilde eend zwemt er op het water. Aan de kant zien we nog wel 6 kleine zilverreigers. Een groene specht roept in het bos aan de andere kant. Maar verder wederom teleurstellend. De drang om zo snel mogelijk bij het meer te komen is er af. We rijden rustig terug. Bij een moeraszone net buiten het dorp zetten we de auto neer. Hier roept de enige cettiszanger die we op deze reis zullen horen. Ook een enkele grote karekiet laat hier zijn gekras en gekraak horen. De enige echt leuke soort van de reis vinden we bij Telavi. In een mooi oud bos parkeren we onze auto. Ideale plek voor de kleine vliegenvanger zegt Martin. En nog geen 5 minuten later is het raak. Mooi zingend en dichtbij laten 2 kleine vliegenvangers zich bekijken! Rond 17:00 uur komen we bij Signagi. Bij het reserveren van het hotel viel het mij al op hoeveel accommodaties hier te vinden zijn.

Signagi blijkt een toeristenmagneet van jewelste te zijn. Het ligt boven op een heuvel in een verder vrij vlak landschap. Het duurt dan ook even voordat we in het dorp zijn. In dat opzicht niet echt een ideale uitvalsbasis. Het hotel vinden duurt een uur. Niet dat het dorp zo groot is, maar het hotelletje ligt behoorlijk weggestopt en als gezegd stikt het er werkelijk van de hotels. De eigenaar van het hotel is wat ongeïnteresseerd als we ons inchecken, maar met de kamer is niet zo veel mis. Schoon en prima bedden. Voordeel van dit dorpje is dat er qua restaurants veel te kiezen valt. We kiezen een restaurant op het centrale plein. We zitten behoorlijk schuin en glijden bijna van onze stoelen af. Het eten is echter goed en natuurlijk spotgoedkoop. We hebben lol om de honden in het dorp. Halve zwervers denk ik. Ze hebben gelukkig veel respect voor de mensen. Rond 21:00 uur zijn we weer bij onze kamer. Er roept nog een dwergooruil.

Hotel Signagi

8 mei

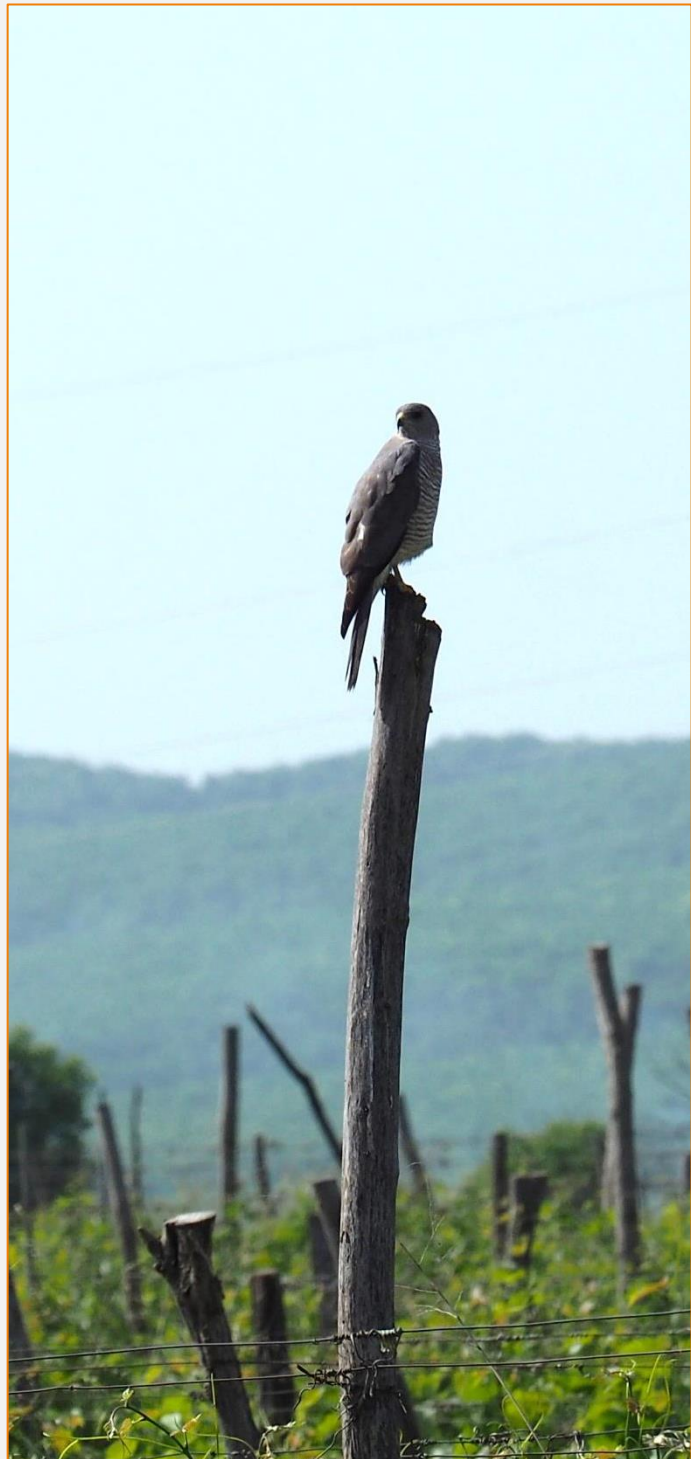
Iets verderop, dichtbij de grens met Azerbeidzjan, in de enorme brede en vruchtbare bedding van de Alazani rivier zijn enkele dagen geleden groene bijeneters gezien. Hier rijden we als eerste naar toe. Maar voor we in de auto stappen horen we uit het dal een wielewaal zingen. Eerst rijden we parallel aan de bedding. Het ene dorp gaat over in het andere. Lelijke bebouwing en dicht op elkaar, maar op het moment dat we links af slaan en richting de rivier rijden wijkt de bebouwing en komen er grazige weiden voor in de plaats. Langs de weg wat struiken en boompjes. Ha, dit is heel wat beter. Op de plek waar de groene bijeneters enkele dagen geleden gemeld zijn vliegen nu ook weer bijeneters. Gewone wel te verstaan. De groene zijn blijkbaar gevlogen. Iets verderop, wat dichterbij de rivier, geen weilanden meer, maar dichte begroeiing. Hier zetten we de auto enkele keren aan de kant. Het is een prachtig welig groen gebied. Verkeer is er bijna niet en als we de dichte

begroeiing inlopen horen we niets dan vogels. Vooral vogels van het riet- en moerasland als buidelmees, sprinkhaanzanger, kleine karekiet, waterral en ijsvogel. Maar ook roept er een kleine bonte specht en een hop. Maar het meest spectaculair is de vogel waar we de zang eerst niet van kunnen duiden. Het blijkt een groene fitis! Gave soort! We draaien de auto, want ons einddoel voor vandaag, Chachuna NP, ligt aan de andere kant van Signaghi. Maar eerst rijden we nog een stuk door het rivierdal. Aan de rechterkant liggen enkele visvijvers. Zien er wel mooi uit, maar als we er een paar minuten staan worden we weggestuurd. Privéterrein. Maar de zeearend die hier een poging deed een vis te pakken hebben we wel mooi mee gepakt. Als we de verharde weg weer opdraaien zien we naast de weg in een boompje een prachtige zwartkopgors. Een soort die we nog geregeld zullen zien. Hier vliegen ook nog 2 bosruiters en een zwarte wouw over.

Zwartkopgors

Eerst naar Dedoplistsquaro. Vanaf dit stadje kunnen we verder zuidelijk naar Chachuna Np. Er lijken twee wegen naar toe te lopen. De weg die we nu kiezen blijkt niet de juiste weg te zijn, maar dat weten we dan nog niet. De weg is goed verhard en loopt parallel aan de rivier naar Kirsha. We zien de rivier niet; deze loopt enkele kilometers noordelijker. Het rivierdal ligt wat lager waardoor we vaak een mooi weidse view hebben over het gebied. Een groep spreeuwen trekt links van ons voorbij. Martin is het snelst en als hij de telescoop er op zet blijken het roze spreeuwen te zijn! Een groep van 40. Tegen de tijd dat Lieuwe en ik de telescoop op hebben staan zijn ze te ver weg. Helaas, maar we zullen ze gelukkig nog vaker zien. Een scharrelaar zit op een draad. Aan de rechterkant van de weg in een wijngaard zit een balkansperwer op een paaltje. Toch wel één van mijn wenssoorten. Prachtig! De dikke soorten blijven binnenlopen want iets verderop blijkt een krassende brabbelende zanger een menetrieszwartkop te zijn. Er zitten er meerdere. Ze laten zich mooi bekijken. Een paar minuten later stopt de verharde weg plotseling. De asfaltploeg is druk bezig de gravelweg verder te verharderen maar zover is het nog niet. Hier zouden we eigenlijk rechtsaf moeten, maar we zien niets dan een karrespoor. We nemen de gok niet en rijden het hele stuk terug om de ander weg te nemen. Het was de verkeerde afslag, maar het heeft ons prachtige soorten opgeleverd. Op de terugweg vliegt er nog een fazant (ssp Colchicus) voor de auto langs. Dit is het oorspronkelijke leefgebied van deze soort. Toch leuk.

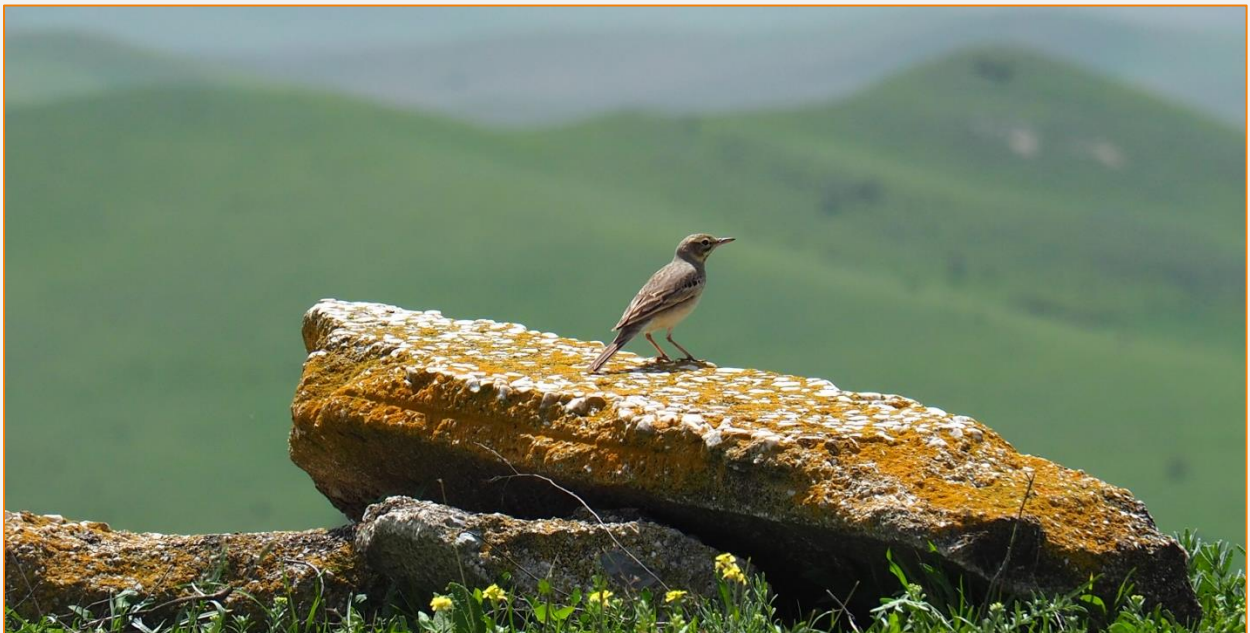

Balkansperwer

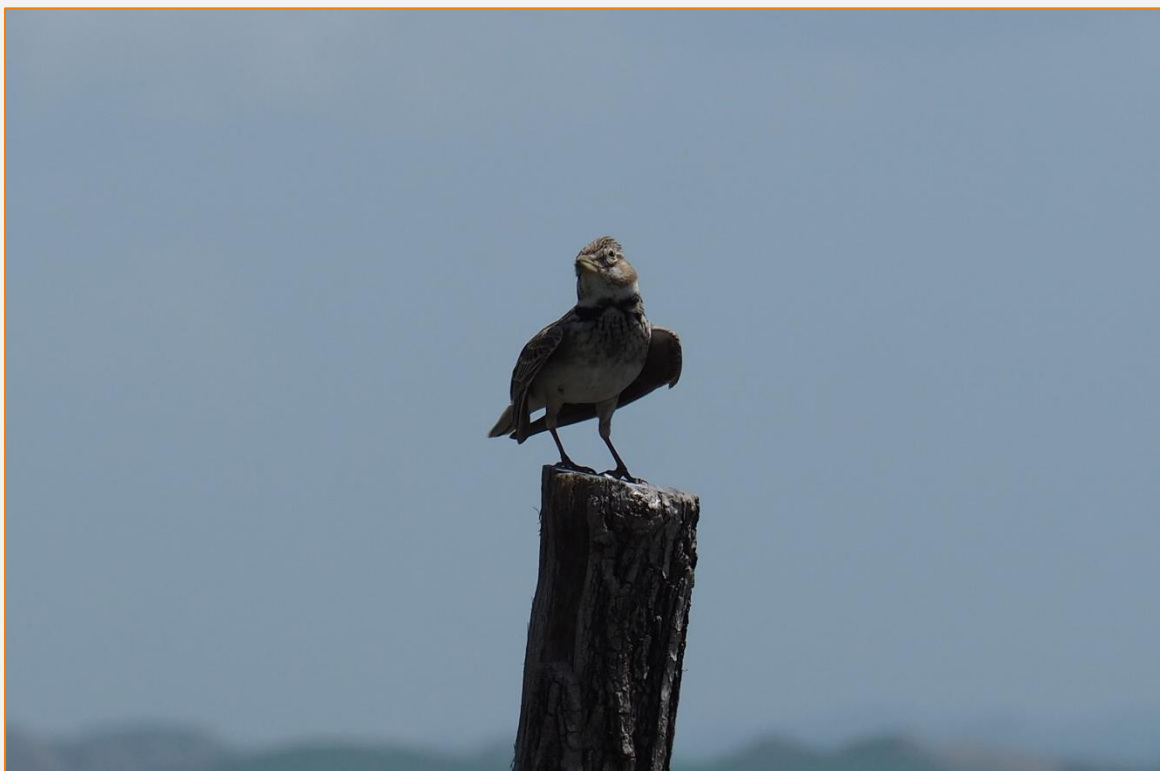
Het schiet nu mooi op en we zijn voor het middaguur in Dedoplistsquaro. We rijden langs de afslag die we zouden moeten nemen omdat een paar 100 meter verder nog een meertje ligt. Kochebi lake. We kunnen er mooi overheen kijken, maar net als bij de stuwmeren is ook hierop helemaal niets te zien. Hier hadden we toch wel veel van voorgesteld. We zien overal de meest dikke soorten maar de waterpartijen zijn dramatisch leeg! Maar helemaal verlaten is het toch niet. Er zit een dikke prop op de vlakte grenzend aan het water. Het blijkt een zwartbuitzandhoen te zijn. Wat is dit nu? Nog geen wilde eend op het water maar wel een zwartbuikzandhoen? Bizar. Deze soort is in dit deel van het land enorm zeldzaam. Maar er is geen twijfel. Verbaasd kijken we er een tijdje naar. Net achter de plek waar het zwartbuikzandhoen staat loopt een weggetje. Vanaf daar zouden we

hem nog beter kunnen zien. Snel de auto in, maar daar aangekomen kunnen we het zandhoen niet meer terug vinden. Helaas maar wel een lekkere waarneming.

Iets verder terug nemen we de afslag naar Chachuna. Het mag de naam van weg eigenlijk niet eens hebben. Het is een slecht begaanbaar onverhard pad. Als we er een flink eind in zijn gereden en de weg slechter en slechter wordt besluiten we om te keren. Onze Japanner kan dit niet aan. Dit is een weg voor 4wd's. Als we later checken wat er allemaal gezien wordt rondom het eindpunt (Dalis Mta reservoir) dan balen we toch wel dat we er niet geweest zijn. Soorten die we onderweg wel gezien hebben en die het noemen waard zijn: kortteenleeuwerik, roodkeelpieper, duinpieper, kalenderleeuwerik, aasgier, spaanse mussen en izabeltapuit.

Duinpieper

Van lb naar onder: kortteenleeuwerik, ortolaan, kalanderleeuwerik

Aan de andere kant van Dedoplistsquaro ligt nog een waterpartij. We hebben brood en beleg gehaald en na enig zoekwerk vinden we de weg die naar het meertje leidt. Opnieuw aan het einde van een onverharde weg, maar de afstand is niet ver. Hier op het meertje wel wat meer beweging. Een 11-tal steltkluten broedt op het eiland en vliegt af en toe heen en weer. Ook twee oeverlopers en 2 kleine plevieren ter plaatse. Het houdt nog niet over, maar beter dan bij de vorige waterpartijen. Het is wel een mooi rustig plekje. Kwartels in het gras en een zomertortel boven ons in de boom. Een hogere hartslag ontstaat echter door beweging aan de overkant. Als ik de oeverzone afkijk, komt er plots een jakhals uit het bos lopen, maar voordat we de telescoop er op hebben is deze weer de dichte vegetatie in gedoken. Dikke grijze vacht en hoog op de poten. Het was een jakhals toch? Het leek er wel donders veel op! Maar om dat in 2,5 seconde te bepalen...Toch te veel twijfel. Ik blijf het riet nog een geruime tijd in de gaten houden maar hij laat zich niet opnieuw zien. Verdamme.

Roodkopkluwier

Hoe nu verder rijden? Terug naar de verharde weg of toch de doorsteek wagen. We kiezen voor het laatste. Maar hoe verder we komen hoe slechter de weg wordt. De onverharde weg wordt een karrespoor totdat ook deze verdwijnt. Terug is geen optie meer. We zijn nu zover gekomen en we zien de rivierbedding alweer liggen. Daar ergens, iets verderop, moet de weg lopen. We zien nog een scharrelaar, roodkopkluwier en ortolaan maar de spanning zit hem nu toch echt in het ontbreken van verharding onder de wielen van de auto.

Scheldopusik

De gaten in het geitenpad worden inmiddels schrikbarend groot. Dit is niet tof. Dan begint het te schrapen en schuren onder de auto. Er lijkt iets los gebroken. Toch maar rustig verder rijden. Een andere optie is er niet. Maar al hobbelen en zwetend komen we uiteindelijk toch op de verharde weg. Pff wat een drama dit. Voor we verder rijden glijdt Lieuwe onder de auto om wat herstel werkzaamheden uit te voeren. Het is

gelukkig snel gefikst. Even uithijgen en weer verder. Voor de auto glijdt een dikke slang. Snel de auto uit en een foto gemaakt. Het blijkt geen slang maar een scheldopusik; een pootloze hagedis. Gaaf beest. Dat was de laatste waarneming vandaag. Genoeg in de auto gezeten. Genoeg peentjes gezweet. Lekker eten, paar biertjes erbij en mooi op tijd naar bed.

9 mei

Vandaag een tocht naar het klooster David Goreje. Het ligt ongeveer op dezelfde "breedtegraad" als het stuwmeer dat gisteren ons einddoel was maar dat door ons dus nooit bereikt is. Ook nu zien de smalle lijntjes op onze wegenkaart er niet bepaald hoopgevend uit. Ook nu weer witte en gele lijntjes. Onverhard dus.

Eerst over de verharde weg in vliegende vaart richting Sagaredzjo. Onderweg weer enkele afgedankte Nederlandse busjes die in Georgië een tweede leven gekregen hebben. Nederlandse reclameteksten staan er

nog op. Ter hoogte van Sagaredzjo de hoofdweg af. We maken een klein uitstapje en pakken de eerste weg rechts. Iets verderop kruist deze weg de rivier en hier zijn twee dagen geleden enkele soorten sterns gezien. Maar halverwege de route naar de rivier wordt de weg zo slecht dat we niet verder kunnen. Het is wel een mooi rustig plekje. Twee hopen ter plaatse, een ratelende spinkhaanzanger en uit de struiken het geluid van een groene fitis. We keren om en gaan terug naar de oorspronkelijke route. Deze weg is nog goed verhard en kruist even verderop de rivier.

Zo'n 150 oeverswaluwen hebben hun nest gemaakt in de rivierbedding schuin onder ons. Aan de overkant op een vervallen muurtje zit een steenuil. Gaan we hier ontbijten? Iets verderop liggen een paar meren. Daar gaan we een boterham doen. De bomen en struiken die rondom de rivier nog volop aanwezig zijn verdwijnen als we verder rijden. Er komt een indrukwekkend open boomloos landschap voor in de plaats. Zacht glooiende heuvels bedekt met gras. Bij het meer zetten we de telescoop op, maar het lijkt wederom voor niets. Hoe is het mogelijk? Opnieuw helemaal leeg. Hier worden toch altijd prachtige waarnemingen gedaan? Heel bijzonder dit. 1 geelrood stipje aan de overkant. Een eenzame casarca. Het brood dat we gekocht hebben is niet te eten. Afbakbrood? Er komt een hond langs de weg aangelopen. Blijkbaar ergens losgebroken. Een drie meter lang touw trekt hij achter zich aan. Beetje bang beest maar niet agressief. Ons brood heeft een eindstation gevonden.

Van de waterkant moeten we het niet hebben, maar de warmte jaagt roofvogels en gieren de lucht in. Eerst enkele vale gieren. Dan een veel donkerder variant. Geen vale maar een monniksgier! Enkele bellen wespensdieven stijgen ook omhoog. We zien er tientallen. Even verderop, als we wat hoger rijden, schuin onder ons een jagende

grauwe kiekendief. Eindelijk wat roofvogels. Nu nog wat arenden graag. Met uitzondering van de zeearend hebben we er nog geen gezien, terwijl dat toch wel 1 van de specialiteiten is van Georgië. De weg is eigenlijk nog best wel goed. Het is niet meer verhard maar de gaten in de weg vallen reuze mee. Bij een veedrinkplaats zwerft een eenzame rotsmus rond.

We zijn inmiddels dichtbij het klooster. Eerst twee aziatische steenpatrijzen en dan een tapuit dichtbij. De auto zetten we toch maar even aan de kant. De vogel is donders lastig te determineren en blijft maar niet stil zitten. Uiteindelijk lukt het toch. Een oostelijke blonde tapuit. Ook nog twee Aziatische roodborsttapuiten hier.

Oostelijke blonde tapuit

Het eerste deel van de route hebben we bijna geen mens gezien, maar nu wordt het steeds drukker. 10tallen kilometers is er geen verharde weg te bekennen, maar een processie aan auto's busje en zelfs touringcars rijdt ons nu voorbij. En zelfs enkele

fietzers. Hoe komen die in vredesnaam hier? Het blijkt "bevrijdingsdag" te zijn. De Georgiërs vieren dat ze onafhankelijk zijn geworden van Rusland. En dat dus net vandaag. Van de rust die hier normaal gesproken heerst is

weinig te merken. Het eindpunt van de stoet is het klooster. Geen bijzonder of oud klooster maar de omgeving is er wel prachtig. We lopen er omheen op zoek naar een hapje of drankje maar die zijn niet te krijgen. Het is ook het eindpunt van de weg. We proberen tussen de mensenmassa's de auto te draaien en maken dat we weggelopen. Op de weg ligt een verse dode scheldopusik. Heeft de stoet niet kunnen ontwijken. In een boompje zit een ortolaan. Ook een kleine klapekster laat zich zien.

Finch tapuit

We rijden dezelfde route terug. Iets voor de locatie waar we de rotsmus zagen loopt een kleine kloof door het landschap. We zetten de auto aan de kant. In de verte zit een monniksgier. Een Isabeltapuit laat zich mooi zien. Dan trekt een andere tapuit onze aandacht. Terwijl de ene na de andere hardoen over de rotsen schiet proberen we een goed beeld te krijgen van de tapuit. Dat lukt even later. Het blijkt een finsch' tapuit te zijn! Mooi hoor. Ik probeer er een plaatje van te maken. Maar ze zijn erg schuw en lastig te fotograferen. Dit in tegenstelling tot een hardoen. Ik zit in het gras en de hardoen vindt het blijkbaar reuze interessant. Tot 2 meter nadert hij mij voorzichtig, waarna hij plotseling met grote vaart wegschiet.

Vlak voordat we weer op de verharde weg komen ligt er nog een meer. Het Jikurebi Lake. Hiervoor moeten we wel even een heuvel over wandelen. We verwachten hier niets. Toch maar even de tocht gemaakt. Maar als verwacht ligt ook dit meer er verlaten bij. Uit het gras roept nog wel een kwartel maar dat was het dan wel. Het is inmiddels 16:00 uur.

Aangezien we morgen uit het hotel vertrekken en we nog enkele plichtplegingen moeten doen rijden we langzaam terug. Om 18:00 uur zijn we weer bij het hotel. Ook nu is

Hardoen

het nog heerlijk weer. Het restaurant waar we een hapje gaan eten heeft een prachtige view. Na een paar biertjes op tijd naar bed.

10 mei

Vandaag naar Tblisi. Hier ligt ons laatste hotel. Maar voordat we naar het hotel gaan willen we eerst nog naar het Jandari Lake. Wederom een meer dus. We verwachten er niet veel van, maar ook hier worden door anderen toch wel leuke dingen gezien. Eerst maar even langs het vliegveld. Over 22 uur gaat onze vlucht. Wellicht kunnen we reeds inchecken.

Toch altijd bijzonder dat er iemand achter de infobalie wordt gezet die absoluut geen zin heeft om mensen te helpen. Ga dan alsjeblieft wat anders doen denk ik dan. Er zijn verschillende manieren om uit te leggen dat je je alleen digitaal kunt inchecken. Zij kiest de meest rauwe manier om ons dat aan het verstand te brengen. Wat een dramamens. Pff inchecken op het vliegveld is dus niet gelukt.

Hopen dat de vogels ons wat beter gezind zijn. Eerst naar Roestavi. Deze wat grotere plaats ligt op de route naar het Jandari Lake. Onderweg zien we scharrelaars op het draad. Als we Roestavi naderen zien we dat een grote rivier door de stad slingert. De Koera. Deze ziet er best wel interessant uit. Veel groen langs het water en nagenoeg niet

gekanaliseerd. Het is echter lastig om bij de veel dieper gelegen rivierbedding te komen. Uiteindelijk vinden we toch wel een goed uitkijkpunt; een brede brug waar het verkeer overheen raast. Naar vogels luisteren lukt niet, maar zo hoog boven de rivier hebben we wel een goede view. Er vliegt een balkansperwer over. In een boom,

een stuk verderop zitten wat witte en zwarte vlekken door elkaar; kleine zilverreigers en aalscholvers. Deze laatste is toch vrij zeldzaam in Georgië. Leuke waarneming! We horen tussen het autolawaai door het zingen van een grote karkiet. Over het water vliegen twee koereigers en boven ons hoofd eindelijk een arend! Het is een kleintje, een dwergarend namelijk, maar wel degelijk een arend. Hehe

Schreeuwarend

dat werd ook een keer tijd.

Wat verder is het zoeken naar de juiste weg. Het treinspoor moeten we aanhouden. We rijden door een verlaten industriegebied. Wijds opgezet en de natuur neemt sommige delen weer langzaam over. Tussen de bovenleiding van het spoor zien we het silhouet van een grote roofvogel. Weer een arend? Moet toch niet gekker worden. Hij zeilt langzaam weg maar we kunnen deze toch op naam brengen. Een schreeuwarend. Hele vakantie naar lopen zoeken en nu binnen een half uur, in de stedelijke omgeving nog wel, 2 verschillen soorten! Gaaf hoor.

Spreeuw

We laten de bebouwing en het spoor achter ons en rijden parallel aan het Marini kanaal(tje) rustig zuidoostwaarts. De weg is wederom niet best, maar het is mooi hier en hard rijden hoeft ook helemaal niet. De oevers van het kanaal zijn rijk begroeid en trekken veel vogels aan. Eerst een kleine klapekster en 2 maal een hop. Soorten waar we niet meer voor uit de auto komen, maar dan het gebrabbel van een soort die we niet direct op naam kunnen brengen.

Even laat hij zich mooi zien. Een oostelijke vale spotvogel! En iets verder moeten we de auto opnieuw uit. De herders die met enkele 100-en schapen langs lopen kijken ons aan of alsof we niet helemaal goed wijs zijn. Op de achtergrond een kerncentrale. De telescopen worden opgezet, maar dat is eigenlijk helemaal niet nodig. Enkele tientallen vorkstaartplevieren zijn aan het foerageren boven het weiland, net aan de andere kant van het kanaal.

Vorkstaartplevier

Af en toe scheren ze over het kanaal. Ik probeer foto's van de vorkstaartplevieren te maken, maar dat is geen sinecure. Links van ons vliegt een arendbuizerd. Hij gaat even zitten en vliegt weer op. Dikke

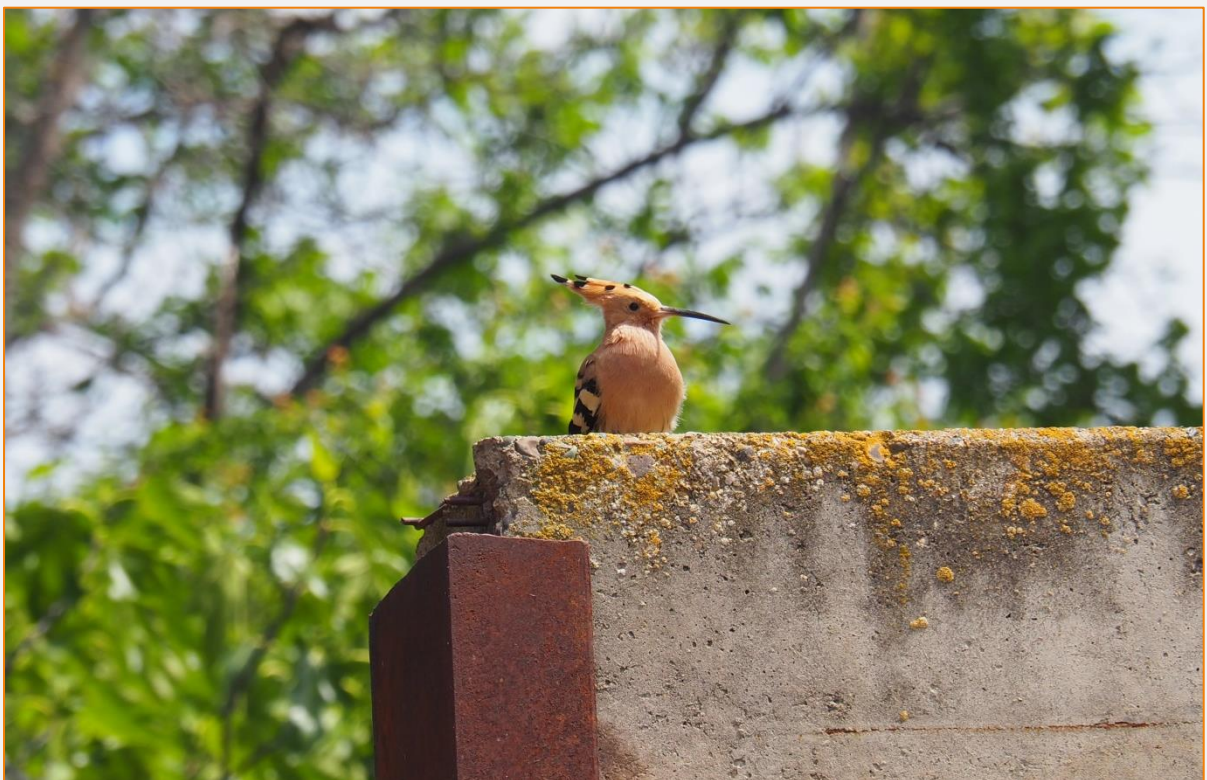
soorten hier. 2 scharrelaars op het draad en een 30 tal bijeneters vliegen over, we stoppen er niet meer voor. Wel voor onze eerste ringmussen!

En ook, even later rechts van ons, onze eerste twee houtduiven! Zelden vogelaars zo enthousiast zien worden van houtduiven. Martin maant Lieuwe en mij tot kalmte. Het zijn immers maar houtduiven. De ene na de andere nieuwe reisoort wordt gezien. Bijzondere tocht. Het meer zal wel weer tegenvallen is de verwachting, maar de tocht er naar toe is fantastisch. We zijn inmiddels bij een klein dorpje aangekomen. De laatste bebouwing voordat we bij het meer komen. In een flits een bonte specht in een tuin. Toch maar even

terug. Hij zit er nog. Een Syrische bonte specht! Aan de linkerkant zit een hop op een stenen muurtje. Over ons heen vliegt een groep spreeuwen. Ze landen in een boom voor ons. Roze spreeuwen! Een hele vlok! Prachtig. Het licht is helaas niet zo heel goed, maar we kunnen er mooi dichtbij komen. Een van de mooiste waarnemingen van deze reis.

Syrische bonte specht

Hop

Roze spreeuwen

Het meer ligt wat van de weg af. Gelukkig zijn de oevers van dit meer wel begroeit. Rietkragen rondom grote delen van de waterpartij. Aan de andere kant van het meer ligt Azerbeidzjan. De helft van het meer is zelfs Azerbeidzjans grondgebied. Tussen het onverharde weggetje, waar onze auto nu staat en het meer ligt een grazige weide met enkele 100-en koeien. Tussen de koeien enkele koereigers en gele kwikstaarten. Als we naar het water lopen zien we vogels! Eindelijk een meer met vogels! Tussen de rietkragen door kunnen we een groot deel van het meer bekijken. Voor ons langs vliegt een 15-tal witvleugelsterns. Ook dwergsterns en witwangsterns vliegen er rond. 3 soorten sterns toe maar! Even later komt er nog een 4^e bij. 4 lachsterns zijn druk aan het foerageren. Uit het riet de diagnostische roep van een woudaap. Dan komt er een jeep aangereden. Helaas, daar komt de eigenaar denken we. Twee wat oudere mannen stappen uit en spreken ons vervolgens aan. In het Nederlands! Nederlandse vogelaars. Hoe is het mogelijk! We wisselen wat info uit en wijzen elkaar op de vogels. Zij zijn inmiddels met pensioen en hun reis door

Witwangstern

Georgië duurt nog een week terwijl ze ook al meer dan een week in Georgië zijn. Gaaf hoor. Op het meer zitten ook nog meeuwen. Armeense meeuwen en kokmeeuwen. Met name de Armeense meeuwen zijn er toch wel in behoorlijke aantallen. We tellen er meer dan 30. Helemaal aan de overkant staat een aantal blauwe reigers maar ook een elegantere variant; een purperreiger. Ook zien we onze eerste gewone en geoorde futen. Over ons heen vliegt een bosruiter en een kleine plevier. We staan nog steeds op dezelfde plek. Echt mooi hier en donders vogelrijk. Inmiddels zijn de ouders vogelaars doorgereden richting de grens. Dit gaan we ook doen. We zien ze echter

even later onze kant op komen rijden. Verder kun je niet geven ze aan. Maar ze hebben aan de overkant nog wel een kroeskoppelikaan gezien. De weg stopt bij een bos aan de waterkant. Er staan nog een verlaten hutje. Als we over het water kijken duurt het niet lang of de kroeskoppelikaan laat zich zien. Op enkele paaltjes in het water zitten visdieven. Ik loop het bos in achter een zwartkopgors aan. Ook zo'n vogel waar we er veel van hebben gezien. Het riedeltje zit echter nog niet in mijn hoofd. Ook deze lokt me weer. Gelukkig levert het nog wel een nieuwe soort op. In een boom boven mij zitten namelijk 2 grauwe vliegenvangers.

Inmiddels is het bijna 15:00 uur geworden. We moeten maar eens terug. Na een minuut of 20 komen we de Nederlanders weer tegen. Er vliegt een juveniele keizerarend geven ze aan. Minuutje geleden nog gezien. Ze rijden zelf weer verder. Maar hoe we ook zoeken de vogel kunnen we niet vinden helaas. Even

later nog wel een slangenarend en 2 monniksgieren. Voor het eerst in dagen begint het een beetje te regenen. Het dondert in de verte. Onder een wolk vormt zich een klein slurfje. Het lijkt het begin van een tornado. Wel een apart gezicht. Een kwartiertje houdt het slurfje het vol maar dicht bij de grond komt hij niet.

Het is tijd geworden om richting Tblisi te rijden. We horen onderweg nog een kwartel en zien nog een ooievaar. Van deze laatste hebben we er toch opvallend weinig gezien deze vakantie. In Tblisi komen we er maar weer eens achter hoe lastig het is niet over navigatie of mobiele gegevens te beschikken. Het is even zoeken voordat we uiteindelijk ons hotel vinden. Hiervoor hebben we toch maar even de mobiele gegevens gebruikt van Lieuwes telefoon. Het kost een berg geld, maar anders waren we nu nog aan het zoeken. Voordeel van het zoeken is wel dat ik nog een nieuwe soort scoor. Een palmtortel op een lantaarnpaal. Het hotel staat in een achterbuurt maar het is keurig. In het hotel nogmaals geprobeerd digitaal in te checken. Maar het lukt nu ook niet. Erg frustrerend. Dan maar douchen, eten en bierdrinken. Dat helpt altijd overal tegen.

We moeten er morgen vroeg uit. Onze vlucht vertrekt om 06:30 uur.

11 mei

4:00 uur er uit. Alles verloopt prima. We zijn nog wel enigszins bevreesd voor de autocheck maar deze doorstaat gelukkig de controle. Hele week geen last gehad van koppijn en misselijkheid maar nu slaat het toe. Van de vliegreis heb ik dan ook weinig mee gekregen. Vooral geslapen. In Amsterdam kan ik bij de ibuprofen. Het klaart daarna gelukkig snel op in mijn hoofd. We nemen afscheid van Lieuwe en nemen de trein. Om half 12 in de ochtend zijn we alweer in Twente. Martin gaat er in Hengelo uit.

Het is het eindpunt van de trein, bijna geen mens hoeft er te zijn, bijna geen hond gaat zover mee: Enschede. Aldus Willem Wilmink. Maar ik moet er nog wel naar toe. Even later rijdt de trein het station binnen. Indy staat mij op te wachten. Was een prachtige reis, maar het is toch ook wel weer fijn thuis te komen.

Martin Bart en Lieuwe

Lijst waargenomen vogels

Dodaars	Enkele waarnemingen. Niet rond Kazbegi
Fuut	10 tal vogels Alleen op Jandarilake.
Geoorde Fuut	6 op Jandarilake. Verder niet waargenomen
Aalscholver	1 op Mtkvari rivier in Rustavi
Woudaap	1 gehoord op Jandarilake
Koereiger	2 op mtkvari rivier op Rustavi en enkele bij Jandarilake
Kleine Zilverreiger	Meest waargenomen reiger. Enkele 10-tallen. Ook nabij Kazbegi.
Grote Zilverreiger	Enkele nabij Kazbegi en Jandarilake
Blauwe Reiger	Verspreid enkele waarnemingen. Jandarilake enkele 10-tallen
Purperreiger	1 exemplaar bij het Jandarilake
Ooievaar	Slechts 5 tal waarnemingen. Alle nabij Jandarilake.
Casarca	1 eenzaam exemplaar in Kopatidzelake nabij Udapno
Wilde Eend	Enkele 10-tallen waargenomen.
Zomertaling	slechts 3 waarnemingen. 1 nabij kazbegi
Kroeskoppelikaan	1 verrassende waarneming op lake Janadari.
Aasgier	1 x gezien. Beiden op weg naar Udabno
Lammergier	Rondom Kazbegi keer of 5 waargenomen.
Vale Gier	Meerdere 10-tallen waarnemingen. Zowel in Kazbegi als rond Tblisi
Monniksgier	3 tal waarnemingen op weg naar Udapno.
Zeearend	1 jagend exemplaar boven visvijver nabij Sighnagi.
Schreeuwarend	1 nabij Roestavi
Slangenarend	1 nabij Roestavi
Dwergarend	1 nabij Roestavi
Zwarte wouw	Vooraf rondom Kazbegi vaak waargenomen.
Grauwe Kiekendief	1 jagend exemplaar nabij Udabno
Bruine Kiekendief	Slechts enkele waarnemingen. Niet in Kazbegi.
Wespendief	grote aantallen doortrekkers. Enkele 100en gezien.
Arendbuizerd	2 x waargenomen nabij Kazbegi en 1 x nabij Gardabani.
Steppe Buizerd	Overal in kleine aantallen waargenomen.
Sperwer	1 exemplaar nabij Kazbegi.
Balkansperwer	2 x waargenomen waaronder 1 goed te fotograferen vogel nabij Sighnagi.
Havik	1 x nabij Kazbegi.
Torenvalk	10 tal exemplaren waargenomen.
Slechtvalk	1 x nabij Kazbegi.
Kauk. Berghoen	Vaak gehoord enkele keren gezien nabij Kazbegi
Kauk. korhoen	6 baltsende vogels nabij Kazbegi.
Az. Steenpatrijs	2 exemplaren op weg naar Udabno
Kwartel	Regelmatig gehoord. Niet gezien
Fazant	1 x gezien nabij Sighnagi
Waterral	1 x gehoord nabij Sighnagi
Waterhoen	Verspreid enkele waarnemingen.
Stelkluut	11 nabij Dedoplistskaro.
Vorkstaartplevier	Grote groep van wellicht 100 vogels nabij Jandarie Lake
Kleine Plevier	3 x waargenomen
Bosruiter	Enkele overvliegende vogels nabij Signaghi en Jandarilake
Oeverloper	Enkele waarnemingen.
Kokmeeuw	Enkele vogels op Jandarelake
Armeensemeeuw	Enkele 10tallen vogels op lake Jandari

Dwergstern	2 foeragerende vogels op lake Jandari
Lachstern	5 tal foeragerende vogels op lake Jandari
Visdief	1 vogel op lake Jandari
Witvleugelstern	Enkele vogels op Jandarelake
Witwangstern	Enkele 10-tallen foeragerende vogels op Lake Jandari..
Houtduif	Slechts 2 vogels waargenomen. Nabij lake Jandari.
Rotsduif	Overal en in redelijke aantallen waargenomen.
Turkse Tortel	Slechts enkele koppeltjes gezien. Niet in Kazbegi.
Zomertortel	3 tal waarnemingen. Niet in Kazbegi.
Palmtortel	Alleen in Tblisi. Hier enkele keren gezien.
Koekoek	Vaak gehoord en frequent ook waargenomen.
Dwergooruil	Gehoord in Signaghi.
Steenuil	1 x nabij Sagarejo en 1 x nabij Udabno
Gierzwaluw	Vaak en in grote groepen.
IJsvogel	Enkele keren waargenomen. Niet in Kazbegi.
Bijeneter	Overal en in redelijke aantallen waargenomen.
Scharrelaar	Regelmatig gezien (ongeveer 20). 1 x in Kazbegi.
Hop	Regelmatig en op diverse plekken gezien.
Groene Specht	1 x roepend bij Sionilake en 1 x bij Signagi
Sy. Bonte Specht	1 bij Jandari lake
Grote Bonte Specht	1 exemplaar bij Telavi
Kleine Bonte Specht	1 exemplaar bij Signagi
Veldleeuwerik	Regelmatig gezien en gehoord. Niet in Kazbegi.
Boomleeuwerik	1 x bij Tianeti
Kuifleeuwerik	Regelmatig gezien en gehoord. Niet in Kazbegi.
Kortteenleeuwerik	Tweetal waarnemingen nabij Udabno
Kalanderleeuwerik	Vijftal waarnemingen nabij Udabno
Rotszwaluw	Verspreid rondom Kazbegi enkel groepjes.
Oeverzwaluw	1 megagroep bij nestlocatie nabij Sagarejo.
Boerenzwaluw	Overal en in grote aantallen waargenomen.
Huiszwaluw	Regelmatig waargenomen. Geen grote aantallen.
Boompieper	Regelmatig waargenomen. Met name in het hooggebergte
Duinpieper	Op weg naar Udabno meerder exemplaren. Verder nergens.
Waterpieper	Rondom Kazbegi meest waargenomen vogel.
Roodkeelpieper	enkele malen gezien rondom Kazbegi en 2 op weg naar Udabno
Witte Kwikstaart	Overal maar in kleine aantallen waargenomen.
Gele Kwikstaart	20 tal waarnemingen.
Noordse gele Kwikstaart	5 tal waarnemingen. Niet in Kazbegi.
Grote Gele Kwikstaart	Enkele waarnemingen nabij Kazbegi. Daarbuiten niet waargenomen.
Winterkoning	Slechts enkele keren gezien/gehoord.
Waterspreeuw	1 paartje met jongen nabij Sno (Kazbegi)
Heggenmus	Slechts enkele keren gezien/gehoord.
Alpenheggenmus	3 exemplaren gezien nabij Kazbegi
Roodborst	Slechts enkele keren gezien/gehoord.
Noordse Nachtegaal	1 exemplaar goed kunnen zien en horen nabij Kazbegi.
Nachtegaal	Overal gehoord. Kazbegi weinig.
Oosterse Zwarte Roodstaart	Overal regelmatig gezien.
Gekraagde Roodstaart	Enkele keren gehoord en waargenomen.
Paapje	2 keer gezien. 1 x in Kazbegi.
Witkruinroodstaart	Ongeveer 15 waarnemingen, waaronder een groep van 8 nabij Sno
Az roodborsttapuit	2 x waargenomen, waaronder 1 in Kazbegi
Roodborsttapuit	2 waargenomen.

Tapuit	Met name in Kazbegi grote aantallen.
Izabeltapuit	Enkele waarnemingen op weg naar Udabno
Oost. Blonde Tapuit	3 x waargenomen. 1 op weg naar Udabno
Finsch' Tapuit	1 x maal paartje op weg naar Udabno
Rode Rotslijster	Enkele keren rondom Kazbegi
Zanglijster	Slechts 10tal keer gehoord en/of gezien.
Grote Lijster	4 tal waarnemingen rondom Kazbegi
Merel	Overal gezien. Geen grote aantallen.
Beflijster	Rondom Kazbegi samen met waterpieper meest voorkomende vogel.
Sperwergrasmus	1 x mooi kunnen bekijken in Kazbegi
Zwartkop	Niet in Kazbegi. Overige gebieden regelmatig gehoord en gezien
Braamsluiper (vale)	Enkel keren gehoord.
Grasmus	Rondom Kazbegi regelmatig waargenomen. Daarbuiten sporadisch.
Rietzanger	1 zingend exemplaar in het riet in het Jandarilake
Sprinkhaanzanger	2 x gehoord nabij Signnagi.
Cettiszanger	slechts 1 keer gehoord bij Sioni reservoir
Kleine Karekiet	Enkele keren gehoord. Niet rondom Kazbegi
Grote Karekiet	Enkele keren gehoord. Niet rondom Kazbegi
Oost. Vale Spotvogel	1 x gezien en gehoord. Nabij Jandarilake
Fitis	1 x gehoord nabij Signnagi
Groene fitis	3 tal keer gehoord, waarvan 2 nabij signnagi
Tijftjaf	Met name in Kazbegi vaak gehoord en gezien.
Kaukasische tijftjaf	Vrij vaak waargenomen en gehoord in Kazbegi. Daarbuiten geen waarnemingen.
Goudhaan	Slechts een enkele keer gehoord. In Kazbegi.
Gr. Vliegenvanger	Paartje nabij Jandarilake. Verder geen waarnemingen.
Kleine Vliegenvanger	1 exemplaar gezien nabij Tblisi
Koolmees	Regelmatig gezien. Geen grote aantallen.
Zwarte mees	Rondom Kazbegi geregeld gehoord. Daarbuiten geen waarnemingen.
Pimpelmees	Regelmatig gezien. Geen grote aantallen.
Staartmees	Regelmatig gezien. Geen grote aantallen.
Buidelmees	5 tal waarnemingen. Met name auditief. Tweetal zichtwaarnemingen.
Taiga boomkruiper	1 waarnemingen. Gezien en gehoord nabij Kazbegi.
Grauwe Klauwier	Overal regelmatig waargenomen.
Kleine Klapekster	10 tal waarnemingen. Niet rondom Kazbegi.
Roodkopklauwier	Slechts enkele waarnemingen. Niet in Kazbegi.
Ekster	Regelmatig waargenomen.
Gaai	Regelmatig waargenomen.
Alpenkraai	Grote groepen rondom Kazbegi.
Alpenkauw	Slechts enkele keren gezien/gehoord.
Kauw	Regelmatig waargenomen.
Roek	Vaak waargenomen.
Bonte Kraai	Vaak waargenomen.
Raaf	Regelmatig gezien en gehoord.
Spreeuw	Regelmatig waargenomen. Solitair en in groepen.
Roze Spreeuw	Tot Jandarilake slechts 1 groepje veraf. Bij Jandarilake "abundant".
Wielewaal	Elke ochtend bij ons hotel in Signnagi. Verder niet gehoord of gezien.
Ringmus	1 x groep waargenomen nabij Roestavi
Huismus	Overal waargenomen.
Spaanse mus	1 grote groep nabij Dedoplistskaro
Rotsmus	2 x op weg naar Udabno
Turkse Frater	Op de pas nabij Kazbegi 2 exemplaren
Kneu	Rondom Kazbegi regelmatig waargenomen. Daarbuiten sporadisch.

Vink	Overall waargenomen.
Groenling	Slechts enkele keren gezien/gehoord.
Putter	Overall waargenomen.
Sijs	Slechts enkele overvliegende exemplaren.
Roodvoorhoofdkanari	Rondom Kazbegi volop aanwezig. Daarbuiten niet.
Goudvink	1 x gezien en gehoord. Nabij Kazbegi
Kruisbek	1 x zingend nabij Kazbegi.
Roodmus	5 tal waarnemingen rondom Kazbegi. Hierbuiten niet.
Grote roodmus	Keer of 8 gezien. Alleen rondom Kazbegi.
Ortolaan	4 tal waarnemingen. 1 x Kazbegi.
Grauwe Gors	Niet in het hooggebergte. Daarbuiten enkele waarnemingen.
Grijze Gors	3 tal waarnemingen.
Zwartkopgors	Niet in het hooggebergte. Daarbuiten volop aanwezig.
Rietgors	Niet in het hooggebergte. Daarbuiten volop aanwezig.

Totaal 166
